

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 11. De modo conservandi cum proximo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

non in bonis temporalibus seu saecularibus ; sed in spiri-
 tuali salute proximi consistit. Quod confirmatur ex-
 emplo Christi ; qui rogatus , ut inter duos fratres li-
 tem quoddam saecularem decideret , absolute id facere
 recusat , dicens : *Quis me constituit Iudicem , aut Divi-*
sum inter vos ? Unde S. Ambrosius : *Terrena declinat ,*
propter Divina descenderat ? nec Iudex dignatur es-
sequi vitam vivorum , habens mortuorum iudicium. Idem
 referunt Apostolus : *Si in vobis (id est per vos) judi-*
cabitur Mundus , indigni estis , qui de minimis (id est de
negiis saecularibus) iudicetis Negotia igitur saecula-
 ria , in quantum saecularia contradicunt Religioso ; ea-
 dem autem facta spiritualia , ex sine supernaturali , conve-
 nire possunt , & licita sunt Religiosis. Quod , secun-
 dum S. Thomam , fit quatuor conditionibus. Prima.
Fiant ex cupiditate , id est , propter lucrum aliquod tem-
porale. Secunda. *Fiant ex charitate & amore , quo pro-*
moventur in Deo diligatur ; qui est finis Religionis. Tertia.
Fiant ex obedientia , quia Religiosus non habet velle , neque
vult. Qua de causa , ut notat S. Thomas , ait Apосто-
 lus : *Implicat se , scilicet voluntarie : non cum implicatur*
superioribus. Quarta. *Cum debita moderatione fiant ,*
ut impediantur exercitia spiritualia Religionis propria :
haec enim negotia suscipienda sunt in ordine ad Char-
itatem Dei & proximi : ergo exercenda sunt cum debi-
ta moderamine & mensura , ut proficiat , non nocent huic
fini. Quamobrem Christus corporalia non confere-
 bat beneficia , nisi in ordine ad spiritualia , ac miraculose
 sanabat corpora , ut spiritualem elargiretur medelam a-
 nimabus : ideoque , priusquam conferret sanitatem ,
 petebat ab infirmis , an crederent , & fidem haberent.
 Hoc documentum de non intricando se negotiis saecula-
 ribus , optime observavit S. Ignatius : rogatus enim ab
 aliqua persona , ut ei locum procuraret in aula cujusdam
 Principis , ita , respondit , in aula caelesti magni Princi-
 pis Dei , non in aula Principis terreni. Refugit quoque
 promovere matrimonia suorum Consanguineorum. Et
 in aliis similibus negotiis , *Orationis tantum opem pro-*
mittebat.

Luc. 12.

1. Cor. 6. S. Thom.

2. 2. q. 167. a. 2.

In eius vi- ta.

Secundo. Conversatio cum proximo non tantum
 debet

F 5

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

Propter quod S. Ignatius volebat, ut operarius Christi operaretur, non ut homo ordinarius; sed ut *Instrumentum Dei*, operando per virtutem participatam & sibi communicatam à Deo, ut motum à Deo, agens cum Deo, ordinatum ad Deum.

Tertio. Conversatio cum proximo ardens insuper sit, oportet, ut omnes trahantur & accendantur in amorem Dei: Si amatis Deum, inquit S. Augustinus, rapto omnes ad amorem Dei, & dicite: Magnifere Dominum mecum. In hunc amorem, trium consideratione motivorum accendi possumus. Primo, consideratione Gloriz, gaudijque quod Deo tribuimus in conversione animarum: Magnas servias Deo, humana salus, affirmat Origenes. Et lucrum Creatoris, sicut dicit Hieronymus, salus creatura. Idem dicebat: Congratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdideram. Secundum motivum est Sanguis Christi; hoc est tota anime dignatio, asserit S. Bernardus. Item valor rerum desumitur ex pretio: unde animam appellat dignam Sanguinis CHRISTI compensationem. Tertium motivum est pulchritudo anime, de qua docere solebat S. Catharina Senensis: Si quis viderit eam: si possit, cepies in die pro eius salute mortem subire. Et osculabatur terram pedibus Conceptorum calcatam, pronuntiando eos Beatos. De S. Ignatio legitur: Ex quo vidit pulchritudinem anime; aliud non curavit, & ad hunc finem, occupationem instituit. Et præter motivum gloriæ Dei hæc duo eidem sancto viro valde familiaria erant in conversione proximi: Considerabat animarum pulchritudinem & pretium: & ideo maxima cum læticia accurrebat ad salutem proximorum. *Hist. Soc. Et n. 113.*

Quarto. Zelus animarum debet esse ordinatus secundum ordinem Charitatis, ita, ut opem ferendo aliis, non desit sibi ipsi, & seipsum negligat. Magna habenda est circumspectio & cura, ut illi convertantur ad se, veluti ait Propheta, & tu non convertaris ad eos. Debemus nos gerere, sicut ignis omnia ad se convertens. S. Ignatius hujusmodi dabat consilium: Sermonis initia illis date, extrema vobis reservate.

Mul-

lib. de Con- Multum quoque prodest consilium S. Bernardi :
radat se negotiis . sed accomodet ; & actionem con-
fid. ad Eu- ratione pramunat.
gen.

Ut rite servetur hic ordo, actus nostri debent fieri
nandi iuxta Divinae voluntati : Non enim fas est, deo
De coelest. Divinus Dionysius, Sanctorum perfectioribus
Hier. c. 3. operari, praeter sanctas ordinationes, & Dei iussus
qui praefixit & statuit, quos & debet illi
Tom. 3. de & quantum & qualiter. Secundum charitatem con-
Doct. Chr. natam, quatuor, ut docet S. Augustinus, amabilem
lib. 1. c. 23. Primum, quod supra nos est, nempe Deus. Alterum
& 26. quod intra nos est, quod nos sumus. Tertium, quod
nos est, videlicet anima proximi. Quartum quod
nos est, nimirum, proprium corpus. Plus appeten-
dus & appetendus est Deus, quam propria salus
salus propria, quam salus proximi : plus desideranda
& estimandaque salus spiritualis proximi, quam
proprium corpus. Et cum hoc ordine Charitatis
cum proximo conversatio optima erit, cederetque in
ritualem animarum utilitatem, & Deigloriam. Est
de subsidio proximi in communi : agemus modo
subsidio & ope proximo praestanda in particulari, per
Confessionem, & Praedicationem.

CAP. XII.

De officio Confessarii.

Potestatis sacerdotalis, qua Sacerdos peccata remittit,
& confert gratiam in Sacramento Penitentiae,
De Sacr. l. 3. eminentia talis est, ut D. Chrysostomus affirmare
dubitarit, Patrem aeternum eandem Sacerdoti dedit
potestatem, quam dedit proprio Filio : *Pater confes-*
fariam dedit Filio potestatem, & ipsam eandem con-
fessionem potestatem dat Sacerdotibus. Potestatem hanc
non materialem & terrenam ; sed spirituales & cele-
stem supra bona Gratiae : aperiendi caelum, & claudendi